

บทที่ 1 “การเริ่มต้น”

สมมุติว่าคุณมาเยี่ยมผมที่บ้าน และสังเกตเห็นขนมปังก้อนหนึ่งที่เพิ่งอบเสร็จใหม่ ๆ ขนมพายร้อน ๆ กับขนมเค้กก้อนใหม่วางอยู่บนโต๊ะ ทั้งบ้านมีกลิ่นตลบอบอวลไปหมด แล้วคุณก็เห็นภรรยาของผมกำลังดึง ถาดคุกกี้ออกจากเตาอบอยู่ในครัว คุณยังเห็นถ้วยชา กาแฟ น้ำตาล เกลือ โช้ และช้อนไม้วางอยู่ระเกะระกะบนเคาน์เตอร์ข้างหลัง เธอ นอกจากนี้คุณยังเห็นตำราทำขนมแปะติดอยู่กับตู้ซึ่งอยู่เหนือ เคาน์เตอร์นั้น

ดูเหมือนว่าเธอทำอะไรอยู่? คำตอบก็คือ อบขนม คุณเองได้เห็น เธอกำลังอบขนมหรือเปล่า? เปล่าเลย แต่พยานหลักฐานมีอยู่เต็มไปหมด และการสรุปของคุณที่ว่าเธอกำลังอบขนมนั้นถูกต้อง มีอะไรบางอย่างที่น่าจะเป็นจริงเกี่ยวกับตัวเธอ ทั้ง ๆ ที่คุณไม่ได้เห็นเธอทำอะไรเลย

- เธอรู้วิธีอบขนม
- เธอสามารถอ่านคำสั่งจากตำราทำขนมได้
- เธอสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ตามลำดับได้
- เธอเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ (คือสามารถเอาแป้ง น้ำตาล น้ำมัน ไข่ มาทำอะไรบางอย่างออกมาได้)
- เธอสามารถใช้ความระมัดระวังได้ (ขณะที่เธออบขนมนั้น เธอไม่ได้ทำให้ไฟไหม้ตัวเธอหรือไหม้ครัว)

เราควรจะคิดในลักษณะเดียวกันนี้ขณะที่เราอ่านข้อพระคัมภีร์ข้อแรกในพระวจนะของพระเจ้า

ปฐมกาล 1:1 ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก

เราเห็นพระเจ้าสร้างฟ้าและแผ่นดินโลกหรือเปล่า? เปล่าเลย เราเพียงแต่ “ก้าวเข้าไป” ในพระคัมภีร์เล่มนี้ เหมือนอย่างที่คุณก้าวเข้าไปในครัวของผมและเห็นทุกอย่างวางอยู่บนโต๊ะ เราสามารถเห็นเทหวัตถุท้องฟ้า เช่น ดวงดาวและ

ดาวเคราะห์ต่างๆ ในทำนองเดียวกันเราสามารถเห็นสิ่งต่าง ๆ บนโลก เช่น ภูเขา มหาสมุทร ต้นไม้ สัตว์นานาชนิด และมนุษย์ โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งสารพัดเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นสิ่งที่น่าจะเป็นจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับพระองค์นั้น คืออะไร?

- พระเจ้าจะต้องมีความรอบรู้ทุกอย่างจึงสามารถเนรมิตสร้างโลกขึ้นมาได้ (สัพพัญญู)
- พระเจ้าจะต้องมีฤทธิ์อำนาจทุกอย่างจึงสามารถเนรมิตสร้างโลกขึ้นมาได้ (มีฤทธิ์านุภาพสูงสุด)
- พระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนการเนรมิตสร้างและไม่มีจุดเริ่มต้น และเนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวที่ดำรงอยู่ตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะเปิดเผยความจริงให้เราทราบได้ว่าเกิดอะไรขึ้นตั้งแต่จุดเริ่มต้น
- พระเจ้าไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใด ๆ หรือพึ่งพาใคร พระองค์ไม่ได้สร้างพระองค์เองขึ้นมา มนุษย์เราต้องการอากาศ อาหาร และน้ำ เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แต่พระเจ้าไม่ต้องการสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าไม่ต้องการโลก ดวงอาทิตย์ อากาศ อาหาร หรือน้ำ เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสิ่งสารพัดเหล่านี้
- พระเจ้าทรงเป็นผู้ครอบครองสูงสุด พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ ทุกสิ่ง ที่พระองค์เนรมิตสร้างขึ้น
- พระเจ้าทรงมีพระลักษณะเป็นบุคคล ถ้าเราไปเห็นภาพวาดเข้าสักภาพหนึ่งและเราอยากจะทราบต้นกำเนิดของภาพวาดนี้ เราก็คงจะถามว่า “ใครเป็นผู้วาดภาพนี้” ไม่ใช่ถามว่า “สิ่งใดวาดภาพนี้” ความคิดสร้างสรรค์ใด ๆ จำเป็นต้องเกิดขึ้นจากลักษณะเฉพาะของบุคคลเท่านั้น

ปฐมกาล 1:2 แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรูปร่างและว่างเปล่าอยู่ ความมืดอยู่เหนือผิวน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงเป็น พระวิญญาณ ซึ่งหมายความว่าเราไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้ พระเจ้าไม่ได้มีเนื้อหนังและกระดูกเหมือนอย่างมนุษย์และสัตว์ทั่วไป พระองค์ไม่มีร่างกายที่เป็นวัตถุ ดังนั้นพระองค์จึงไม่มีความต้องการทางด้านร่างกาย มนุษย์มีข้อจำกัดในด้านความเข้าใจและความต้องการทางด้านร่างกาย แต่พระเจ้าไม่มีข้อจำกัดเหล่านี้เลย พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน

พระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 อธิบายให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงสร้างสิ่งสารพัดทุกสิ่งในจักรวาลและบนแผ่นดินโลกภายใน 6 วัน โดยพระองค์ได้ทรงสร้างแสงสว่างในวันแรก

ปฐมกาล 1:3 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีความสว่าง" แล้วความสว่างก็เกิดขึ้น

พระเจ้าทรงสร้างแสงสว่างโดยการตรัสเท่านั้น การเนรมิตสร้างเริ่มต้นจากฤทธิ์อำนาจแห่งคำตรัสของพระองค์ ส่วนข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ในบทนี้บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสิ่งสารพัดทุกสิ่งโดยการตรัสอย่างไร ดังนั้นสิ่งที่มีพลังยิ่งใหญ่ที่สุดในจักรวาลก็คือพระวจนะของพระเจ้านั่นเอง แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันยังไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนเลยว่าแสงสว่างคืออะไร อย่างไรก็ตามแต่ จะสร้างมันขึ้นมาจากความว่างเปล่าเลย!

ปฐมกาล 1:4-5 พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความสว่างนั้นออกจากความมืด พระเจ้าทรงเรียกความสว่างนั้นว่าวัน และพระองค์ทรงเรียกความมืดนั้นว่าคืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่า พระเจ้าทรงสร้างแสงสว่างมาอย่างดี ซึ่งนั่นหมายความว่าพระเจ้าเองก็ดีและประเสริฐด้วย และย่อมเป็นเรื่องที่สอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผลที่จะเชื่อว่าพระเจ้าที่ประเสริฐสร้างสิ่งดี ๆ ขึ้นมามากกว่าที่จะเชื่อว่าพระที่เลวสร้างสิ่งที่ดี

พระเจ้าทรงสร้างอากาศและท้องฟ้าในวันที่สอง (ข้อ 6-8) ซึ่งเป็นบริเวณที่นกใช้บิน แล้วพระองค์ก็ทรงสร้างที่แห่ง มหาสมุทร และอาณาจักรพืชทุกชนิดบนแผ่นดินโลกในวันที่สาม (ข้อ 9-13) พระเจ้ากำลังจัดเตรียมแผ่นดินโลกเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ มนุษย์ต้องการออกซิเจนสำหรับหายใจ ดังนั้นพระองค์จึงทรงสร้างอาณาจักรพืชเพื่อเป็นแหล่งผลิตออกซิเจน

ปฐมกาล 1:11-12 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้แผ่นดินเกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน" ก็เป็นดังนั้น แผ่นดินก็เกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ ได้บอกเราถึง 3 ครั้งว่าพืชผักและต้นไม้ได้ถูกสร้างขึ้น“ตามชนิดของมัน” ข้อความตอนนี้คงจะไม่มีใครเข้าใจผิดพลาดอย่างแน่นอน สัมผัสเมล็ดส้มอยู่ในผลของมัน องุ่น ก็มีเมล็ดองุ่นอยู่ในผลของมัน กล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่าพระเจ้าทรงออกแบบความเป็นระเบียบ โครงสร้าง และจุดประสงค์ไว้ในโลก คุณไม่สามารถจะพบเมล็ดแตงโมในผลส้มอย่างแน่นอน พระคัมภีร์ข้อ 20-25 คุณจะพบลักษณะเดียวกันนี้กับนก สัตว์ทะเล และสัตว์บก นกอินทรีวางไข่ที่ฟักออกมาเป็นลูกนกอินทรี ไม่ใช่ฟักออกมาเป็นนกแก้ว แม้วัวจะไม่คลอดลูกออกมาเป็นลูกหมู สิ่งมีชีวิตทุกชนิดต่างก็แพร่พันธุ์“ตามชนิดของมัน”ทั้งสิ้น

พระเจ้าทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งสิ้น ในวันที่สี่ (ข้อ 14-19) คุณเคยเห็นหน้ามองท้องฟ้าตอนกลางคืนและมองเห็นดวงดาวหลายร้อยดวงที่กำลังส่องแสงระยิบระยับอยู่หรือเปล่า? พระเจ้าเพียงแต่ตรัสเท่านั้น ดวงดาวเหล่านี้ทั้งหมดก็ปรากฏขึ้นมา พระเจ้าทรงสร้างอาณาจักรสัตว์น้ำทุกชนิด และทรงสร้างนกในวันที่ห้า (ข้อ 20-23) มีเพียงพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทั้งสิ้นและรอบรู้ทุกสิ่งสารพัดที่เพียงแต่ตรัสเท่านั้น สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ทุกสิ่ง ก็ปรากฏขึ้นมา

พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างโลกของสัตว์ในวันที่หก (ข้อ 24-25) พระองค์ทรงสร้างสัตว์นานาชนิดเป็นอันมาก มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มีฤทธิ์อำนาจและความรอบรู้ที่จะเนรมิตสร้างสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ และในที่สุดก็ถึงเวลาที่พระเจ้าจะสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือมนุษย์นั่นเอง พระองค์ทรงใช้เวลา 6 วันสุดท้ายในการจัดเตรียมแผ่นดินโลกสำหรับมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างความสว่างเพื่อมนุษย์จะมองเห็นได้ พระเจ้าทรงสร้างที่แห้งเพื่อให้มนุษย์ใช้เป็นที่อยู่อาศัย พระเจ้าทรงสร้างต้นไม้เพื่อมนุษย์จะสามารถทำสิ่งต่าง ๆ จากไม้และได้กินผลจากต้นของมันได้ พระเจ้าทรงให้ออกซิเจนเกิดขึ้นเพื่อมนุษย์จะสามารถหายใจได้

ปฐมกาล 1:26 และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก"

มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า นี่ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์มีร่างกายเหมือนพระเจ้า ยิ่งกว่านั้นจะเห็นได้ว่ามนุษย์เราทุกคนมีความสูง น้ำหนัก และสีผิวแตกต่างกัน พระเจ้ายืนยันหมายความว่าเราได้ถูกสร้างขึ้นให้มีจิตใจ มีอารมณ์และความรู้สึก และ

มีใจปรารถนาเช่นเดียวกับพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตใจเพื่อมนุษย์จะมีความสามารถ ที่จะรู้จักพระเจ้าได้ และเนื่องจากพระองค์ทรงปรารถนาที่จะติดต่อสื่อสาร กับมนุษย์ พระองค์จึงทรงสร้างให้มนุษย์มีความสามารถที่จะติดต่อ สื่อสารได้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้อารมณ์และความรู้สึก มนุษย์จึง สามารถที่จะรัก รู้สึกเศร้าใจ และมีประสบการณ์กับความทุกข์ได้ เพราะว่าพระเจ้ายิ่งทรงให้อารมณ์และความรู้สึกเหล่านี้เช่นกัน

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีใจปรารถนา เพราะว่าพระองค์ทรง ประสงค์ให้มนุษย์สามารถตัดสินใจได้ มนุษย์ต้องตัดสินใจ อะไร ๆ หลายอย่างตลอดวัน เช่น จะตื่นเมื่อไร จะใส่เสื้อผ้าตัวไหน จะกินอะไร จะทำงานที่ไหน จะพูดอะไร จะดูอะไร จะฟังอะไร และ จะไปที่ไหน พระเจ้าทรงสร้าง ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ เพื่อให้มัน ทำหน้าที่อย่างเดียวกันทุกวัน ทุกเดือน และทุกปี แต่มนุษย์ไม่ได้เป็น เช่นนั้น เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีใจปรารถนาเพื่อมนุษย์จะ สามารถตัดสินใจเลือกเหมือนอย่างที่เราเจ้าทรงตัดสินใจเลือกพระทัยในการ เลือกได้ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสร้างมนุษย์เพื่อให้มนุษย์เลือกที่จะ รักและเชื่อฟังพระเจ้า

กล่าวโดยสรุปแล้ว พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตใจเพื่อว่ามนุษย์ จะสามารถฟังและเข้าใจการติดต่อสื่อสารจากพระเจ้าได้ พระเจ้าทรง สร้างมนุษย์ให้อารมณ์และความรู้สึกเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยความรักและการอุทิศตนเอง พระเจ้าทรงสร้าง มนุษย์ให้มีใจปรารถนาเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถเลือกที่จะติดตามพระเจ้า ได้ มนุษย์ไม่เหมือนสิ่งอื่น ๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาเลย พระเจ้าทรง ออกแบบมนุษย์มาเช่นนี้เพื่อว่าพระองค์จะสามารถมีความสัมพันธ์พิเศษ กับมนุษย์ได้ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ครอบครองสิ่งที่ พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระเจ้าทรงมีสิทธิอำนาจสูงสุด แต่พระองค์ทรง ปรารถนาให้มนุษย์เป็นผู้ดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างไว้